

Sant Joan De Déu, una icona d'Hospitalitat

Dg, 1/04/2012 per Orde Hospitalàr...

[Transmissió de valors](#)

(*Ramón Martín*) Com molt encertadament defineix el professor Francesc Torralba, després de dedicar molt temps a reflexionar i escriure sobre el tema, l'hospitalitat consisteix a acollir a un individu que no forma part del meu univers personal (estrany), però que és vulnerable: psicològica, somàtica, social, econòmica i/o espiritualment. Definició que necessita de forma molt bella la Carta d'Identitat de l'Orde Hospitalari afirmació comandament que l'hospitalitat cerca rebre a l'estrany i transformar-lo en un convidat.

D'aquesta manera l'hospitalitat es converteix en instrument d'evangelització tant en la perspectiva del testimoni com de la paraula. I les estructures d'hospitalitat es converteixen per tant en senyal i lloc d'anunci d'alliberament evangèlic integral (C. Identidad, pàg. 35 i 41). La icona més acabada del Crist compassiu i benigne de l'Evangeli el contemplem en la paràbola del bon samarità (Lc. 19, 25-37).

Hi queden identificats Crist i l'ideal cristià d'hospitalitat compassiva i compromesa. I així es converteix en una invitació perenne feta història en la vida de Joan de Déu i tots aquells que hem rebut aquest carisma.

"Ves i tu fes igual" li va dir Jesús a qui li interrogava sobre la realitat del proïsme. I això mateix ens diu avui als cristians que volem ser fidels al seu missatge. Joan de Déu ho va entendre perfectament i va tractar de concretitzar-lo durant tota la seva vida, fins a arribar a somiar un espai i un estil apropiat per realitzar el seu desig i la invitació de Jesús d'atendre les demandes dels seus germans necessitats, tan nombrosos als carrers de la Granada del segle XVI.

Ens ho sintetitza molt plàsticament el primer biògraf del nostre sant: "I veient castigar els malalts que estaven bojós com ell (a l'Hospital Real), deia: Jesucrist em porti a temps i em doni gràcia perquè jo tingui un *hospital on pugui recollir els pobres desemparats i mancats de judici, i servir-los com jo desig*" (*Vida de Sant Joan de Déu, Francesc de Castro. Cap. IX*).

El germà Donatus Forkan, Superior General de l'Orde Hospitalari, amb motiu de la clausura del Congrés Evangelitzar avui des de la hospitalitat, celebrat a Granada el 2009 va pronunciar en la clausura del mateix unes belles paraules de les que traïem aquests pensaments: "*L'hospitalitat és com un bell tapís teixit per diverses persones que ofereix esperança, significat i alegria, no només als destinataris, sinó els qui el practiquen treballant junts, Germans i Col·laboradors, per fer una bonica obra d'art . L'hospitalitat no és només un do, un carisma, sinó una veritable obra d'art, l'art d'estimar*".

Joan de Déu ho va somiar i ho va desitjar i, molt pocs anys més tard, es va fer realitat en la seva pròpia vida. Així ho escriu a un gran benefactor seu, el cavaller malagueny Gutierrez Lasso: "*Pel que entre tots, malalts i sants, gent de servei i pelegrins, hi ha més de cent deu. A més, sent aquesta quesada de caràcter general es reben en ella sense distinció malalts i gent de tota mena. Així que aquí es troben tolits, mancs, leprosos, muts, bojós, paralítics, tinyosos i altres molt vells, i molts nens, i això sense contra molts pelegrins i vianants que aquí van, als quals se'ls dona foc, aigua, sal i atuells per cuinar el menjar. I per això no hi ha renda; mes*

Jesucrist ho preveu tot "(2 Carta GL, 5).

Ja avançat el segle XXI agraïm a Joan Ciutat per haver-se fiat de Déu i li presentem el manat d'obres i persones que avui conformem l'Orde Hospitalari que, sense ni tan sols ell proposar-s'ho, configuren una bella realitat anys i segles després. Avui som uns 1.200 germans, uns 45.000 treballadors, a més de diversos milers de voluntaris i benefactors permanents, els que formem la Família de Sant Joan de Déu. Pretenem actualitzar l'exercici de l'hospitalitat, segons l'esperit i l'estil que ell ens va transmetre, en més de 300 obres assistencials escampades per tot el món. I tot això desenvolupat sense solució de continuïtat al llarg de 461 anys des que ell partís des de Granada al costat del Pare.

L'exercici de l'hospitalitat es va convertir en el valor central de la seva vida, el veritable sentit de la mateixa, i així ho volem seguir exercint els que avui formem la seva família, mitjançant els valors de qualitat, respecte, responsabilitat i espiritualitat. Contemplem, finalment, la icona d'hospitalitat tal com ens el presenta el seu principal biògraf a manera de sumari:

"Tot el dia s'ocupava en diverses obres de caritat i a la nit, quan s'acollia a casa, per cansat que vingués, mai es recollia sense primer visitar tots els malalts, un a un, i preguntar-los com els havia anat, i com estaven, i què havien menester. I amb molt amoroses paraules consolar en l'espiritual i temporal. I després feia un volt per la casa i donava lloc segur als pobres vergonyants que l'estaven esperant, proveïnt de tot el necessari, sense enviar a cap desconsolat. A qualsevol donava almoïna, sense mirar més que se li demanés per amor de Déu "(Vida de Sant Joan de Déu, F.de Castro. Cap.XIII).

Ramón Martín

Responsable del servei Pastoral del Parc Sanitari Sant Joan de Déu. Sant Boi de Llobregat